

לקיי
שעון חורף!

הדלקת נרות: 16:32
יציאת השבת: 17:23
רבינו תם: 17:55

ע"פ אופק תל אביב
יד' בטבת התשפ"ג

טוב לחסות בה'

822

מבטל הגזירות

ויחי התשפ"ג

המעמד המרגש בהיסטוריה אירע. יוסף ובנימין – האחים האהובים, בניה היחידים של רחל אשר לא איש את רעהו במשך שנים רבות, מגיעים לרגע הגדול. מאז מכירתו של יוסף בגיל 17 לא ראה בנימין את אחיו הגדול וחי בצער כבד בחושבו כי הוא נטרף, עד כדי כך שקרא לעשרת בניו שנולדו לו כל אותם שנים על שמו של יוסף, מרוב הגעגוע והכיסופים לאחיו. לבנו הגדול, קרא בנימין – 'בלע', על כך שנבלע יוסף אחיו בין האומות. השני – 'בכר', על כך שהיה יוסף הצדיק בכור לאמו. וכן בשאר ילדיו (רש"י בראשית מג, ל). והנה, מגיע הרגע הגדול. יוסף הצדיק מתוודע לאחיו ומגלה להם כי הוא יוסף אשר מכרוהו למצרים. אלא, שישנו דבר פלא מדהים שמגלה לנו בעל 'צרור המור' ואומר: כשביקש יוסף מאחיו להתקרב אליו על מנת לגלות להם כי הוא יוסף, ציווה על בנימין שימתין בצד. ומדוע? – כדי שלא יוודע לבנימין על המכירה שמכרוהו האחים. יוסף לא רצה לבייש אותם ליד בנימין אשר לא ידע מסיפור המכירה, שכן

באותו זמן היה בבית עם אביו ולא שמע את האמת. ולכן, לא רצה יוסף שבנימין יכעס על אחיו ומעשיהם. רק כשסיים לגלות לאחים כי הוא יוסף שמכרוהו, נפל על צווארי בנימין, ואז התפתחה ביניהם שיחה מרתקת. יוסף פונה לבנימין ושואל אותו: "אמור נא לי אחי היקר, אתה היחיד שהיית כל הזמן עם אבא מאז שנעלמתי – מה סיפרו האחים לאבא כשלא חזרתי לבית באותו ערב?". ובנימין מספר לו כי הם הביאו את הכותנת שלו עם דם וטענו כי יוסף נטרף על ידי חיה רעה. מיד הנהן יוסף בראשו כהסכמה ואמר: "דע לך אחי היקר,

כי אחיי הקדושים אכן צדקו ולא טעו, וכעת אספר לך מה קרה באותם רגעים: כמה אנשים שראו אותי בשדה חמדו מאד את הכותנת שלי והחליטו לקחת לי אותה ולהתעלל בי. לאחר שהפשיטו הכותנת מעליי, הגיע אריה וטרף את האדם שהחזיק בכותנת שלי. באותו רגע התמלאה הכותנת בדמו, ושאר חבריו מיהרו למכור אותי לסוחרים מצרים, ובלבד שיעשו ריווח על חשבונני.

כנראה, שאחינו הקדושים הגיעו למקום וראו את הכותנת מוכתמת בדם והיו בטוחים שנטרפתי", חתם יוסף. וכך – אומר בעל 'צרור המור', חי בנימין כל חייו בידעיה שכך היה המקרה, ולא ידע כי יש לאחים יד בדבר, ולכן לא כעס עליהם כלל כל חייו. וכל זאת עשה יוסף ממנו בכדי לא לביישם. איזו גדלות! כמה נזהרו גדולי עולם שלא לבייש ולפגוע בשני, ומאידך, ברגע שהגיעה לפתחם בושה וחרפה – ידעו כי הנה מכרה זהב עומד לפניהם. רבותינו מספרים (סנהדרין ט): מעשה באדם אחד שהיה נוהג לחזק את עצמו כל הזמן בעובדה הבאה: "טוביה, דאזיל ואדיש – חלפיה בישתא מאה". טוביה הצדיק, היה רגיל לשמוע חרפתו ולשתוק. מבזים אותו, מביישים אותו ומצערים אותו, והוא לא מגיב. רק שותק ומקבל באהבה את הייסורים מבורא עולם. ומה זכה טוביה בשביל כך? – 'חלפיה בישתא מאה' – עבור שתיקתו נפטר טוביה ממאה רעות שהיו אמורות לבוא עליו. פלא פלאים!

אדם מקבל ביזיון, חרפה, מביישים אותו, פוגעים בו ברבים והוא שותק – מיד מעבירים מעליו 100 צרות נוראיות שהיו צריכים לבוא עליו. איזו מתנה מופלאה!

לפנינו מעשה מדהים ומיוחד שימחיש את הרעיון הבא: "לפני כ-6 שנים נפטר בשכונת 'פרדס כץ' בבני ברק צדיק גדול וקדוש – חכם 'אברהם חי' היה שמו. – המשך בעמוד 4 –

לרפואה פרנסה
והצלחה: מ"א מיכאל וציפוריה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. רחל בת מרים ובעלה וכל יוצאי חלציהם. ישעיהו בן מרים. גאולה בת דבורה. דביר בן רויטל. ליאור בן פרידה. אריאל בן רויטל. רפאל חיים ניסים בן לטיפה. שרה חיה רפאלה בת רחל

זיווג הנזר: ניר ואודליה בני ציפוריה.

זשב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. הדר בת נחמה. אלס בת פרידה.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחרייה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סמינה. שלום בן מנחם שמריהו. יוסף בן גליה. פרחח בת טובה. עליוה בת מזל טוב מלכא. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. גלילי הכהן בן כוכבה. שלמה בן סעדיה זנדאני. רוני אהרון בת מזל מלכה. עמרון יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמר. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. סוזן שושנה בת חביבה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת גליה בת בת-סיני וכל בנות ישראל השוככות עימה

עוגה בסיום הסעודה

מתוך 'בהלכה ובאגדה'

עליהן בסעודה, כי יתכן שכבר נפטר בברכת המוציא שברך על הלחם. וטוב שלא יביאן בתוך הסעודה אלא לאחריה.

האוכל בסעודה ספינגיים מטוגנים (שהבצק רך מאוד ודליל) – מברך מזונות. אולם סופגניות שעיסתן עבה, לא יברך עליהם, כי יש אומרים שברכתן המוציא (חזו"ע חנוכה יט) קינוחים בסעודה

האוכל פירות, פיצוחים וממתקים לקינוח סעודה, מברך עליהם ברכה ראשונה. אך לא ברכה אחרונה, מפני שברכת המזון פוטרת אותם.

במה מדובר? שהובאו הקינוחים על אותה מפה שאכלו עליה את הסעודה, שאז הכל נחשב כהמשך אכילה אחת. אבל אם הסירו את המפה ופרסו מפה אחרת והביאו עליה קינוחים, צריך לברך גם ברכה אחרונה, ואין ברכת המזון פוטרת את הקינוחים.

הנהגות מוצ"ש – הרה"ג חיים רבי

- 1) מנהג יקר וחשוב לומר עם בְּנֵי בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קִדְּשׁ לִפְנֵי הַהִבְדָּלָה פְּסוּקִים לְהַצְלָחָה וּתְפִלּוֹת יְקָרוֹת הַמְדַפְּסוֹת בְּסִדּוּרִים, לְשָׁבוּעַ טוֹב וְחַיִּים טוֹבִים.
- 2) אֲשֶׁרֵי הַנּוֹהֲגִים לֶאֱכֹל סְעוּדָה רְבִיעִית עִם פֶּת וּבְרֶכֶת הַמְזוּן, וּמִשְׁתַּדְּלִים שִׁיְהִיהָ תַבְשִׁיל מְכַבֵּד וְחָשׁוּב. וְחֻבָּה קְדוּשָׁה לֶאֱכֹל סְעוּדָה רְבִיעִית, וְהַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת רוּאִים בְּזִכּוֹתָהּ.
- 4) בְּשֶׁהַבָּנִים מְגִיעִים לְשַׁבָּת מֵהִישִׁיבוֹת וְכֵן בְּשִׁמְגִיעֵם הַחֲתָנִים וְהַכּוֹלֵת לְשַׁבָּת, יֵשׁ לְהַקְפִּיד שֶׁלֹּא לְהִזְמִין לְאוֹתָהּ שַׁבָּת אוֹרְחִים נוֹסְפִים, בְּכַדֵּי שִׁיְהִיו פְּנוּיִם לְהַקְדִּישׁ לָהֶם אֶת תְּשׁוּמַת הַלֵּב וּלְחַזְקָם בְּיַד ה' הַטּוֹבָה.
- 5) אֵין לְהִזְמִין חֲבָרִים לְסְעוּדוֹת הַשַּׁבָּת בְּשֶׁלֹּא מְקַפְּדִים בְּיוֹתֵר עַל גְּדָרֵי הַצְּנִיעוּת וּשְׁמִירַת הָעֵינַיִם. וְהַרְבֵּה תְּקַלּוֹת יִצְאוּ מִכָּה, וְהֵי יִצִּילֵנו מְכַל עוֹזוֹן.

הנהגות שבת קודש

תבשיל מכבד וחשוב. וחובה קדושה לאכול סעודה רביעית, והרבה ישועות גדולות רואים בזכותה.

4) בשעהבנים מגיעים לשבת מהישיבות וכן בשמגיעים החתנים והכלות לשבת, יש להקפיד שלא להזמין לאותה שבת אורחים נוספים, בכדי שיהיו פנויים להקדיש להם את תשומת הלב ולחזקם ביד ה' הטובה.

5) אין להזמין חברים לסעודות השבת בשלא מקפידים ביותר על גדריו הצניעות ושמירת העינים. והרבה תקלות יצאו מכה, והי יצילנו מכל עוזון.

דיני קינוח בסוף הסעודה

מתוך 'בהלכה ובאגדה'

בשר אחרי דגים

אכל בסעודת שבת דגים ורוצה לאכול אח"כ בשר, יקנח פיו וידיו במים, ויאכל משהו ביניהם, ואז יאכל בשר. ואם ידיו נקיות, רשאי שלא לשטוף את ידיו בלבד. ***

שאלה: האוכל עוגה בסעודה, האם מברך עליה 'מזונות'?

תשובה: ישנן עוגות שלכל הדעות ברכתן 'מזונות', וישנן עוגות שהדעות חלוקות אם לברך עליהן 'מזונות' או 'המוציא', ורק מחמת הספק מברכים עליהן מזונות. ולכן, עוגות שברכתן ודאי מזונות כמו באקלווה (שמתקיימים בה ג' תנאים: א. עשויה ככיסים ממולאים במיני מתיקה. ב. העיסה עצמה מתוקה. ג. נכססת) – מברך עליהן בסעודה. אולם עוגות שיש ספק בברכתן, כרוב סוגי העוגות (שאינן בהן ג' תנאים אלו כעוגות טורט, שמרים וכו') – אין לברך

הרב פנחס ברייער

Chofetz Chaim, אגדה ומנהג חרדים
GMAIL.COM@5706567

משקפי העתיד

ביסוד זה טמון אוצר. יש כאן אמירה יסודית מאוד – אנחנו חייבים לחנך רק במקרים שבהם ללא החינוך הנער לא יחונך, בבחינת: "חנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה". הכל נמדד רק לפי מה שיהיה כש"יזקין"...

פעמים רבות אנחנו מחנכים, כועסים, מענישים או משפילים רק כי – לא נעים, מה יגידו? מה יחשבו השכנים? וכדומה. כל מיני אמירות וחישובים, שאין להם שום חשיבות בנוגע לעתיד הילד, וכל ה"חינוך" נובע רק מלחץ או מבושה.

אם נחיה כפי הנהגת הרב מברסק ונחנך מבעד למשקפי העתיד, תפקידנו לעתים יהיה דווקא לשתוק, לשלוט על רגשותינו ולדעת להבליג. שמעתי מיהודי חכם כלל העוזר לנו לקבל פרופורציות בנושאים רבים: "נלחמים רק על דברים שגם בעוד עשר שנים היינו נלחמים עליהם".

לפעמים אנשים משקיעים אנרגיה במריבות, שכעבור ימים ספורים אין בהן שום עניין, וחבל... הנושא נשכח, אבל הטעם המר, וגם הפגיעה – נשארים. האדמו"ר מבבלזא זי"ע, פירש את הפסוק בתהילים: "האויב תמו חרבות לנצח", האויב כבר איננו, אבל החרוב נשאר לנצח. כך זה בנוגע לוותר לשכן או לוויכוח בבית, ובוודאי בחינוך הילדים. לפעמים אנו נלחמים על דברים שאין בהם שום עניין מהותי: תאכל, תסדר את החדר וכדו'.

המשגיח הגה"צ רבי חיים וואלקין שליט"א סיפר מעשה חינוכי מאלף אשר יכול לשנות לנו את כל ההסתכלות: בעת אספת רבנים שהתקיימה בביתו של מרן הגרי"ז סולובייצ'יק, הרב מברסק זצ"ל, טיפס אחד מילדי הרב על כיסא פנוי, ומשם המשיך ועלה על השולחן. הילד התחיל לזחול על גבי השולחן, עד שלבסוף הגיע אל ראש השולחן, שם ישב הרב מברסק, שאחו בו והורידו מהשולחן. לא עבר זמן רב, והילד טיפס פעם נוספת על השולחן, זחל עד לראש השולחן, הגיע אל הרב שהוריד אותו אל הרצפה. כך קרה מספר פעמים, הילד מטפס, זוחל, מגיע אל הרב שמוריד אותו באין אומר ודברים לרצפה. אחד הרבנים שהשתתף באספה לא עצר ברוחו ושאל את הרב: "ילמדנו רבנו, מהו הגבול? מדוע לא להעניש את הילד פעם אחת וללמד אותו לקח כדי שיפסיק?".

ענהו הרב מברסק תשובה שהיא יסוד בחינוך: "המטרה בחינוך היא להקנות לילד צורת התנהגות שלולא החינוך הוא לא ילמד אותה. אבל כשמדובר בנושאים שהילד ילמד אותם ממילא כשיגדל, ולא יתנהג כפי שהוא מתנהג כיום – אין שום עניין לחנך. "העובדה שהילד מפרע", המשיך הרב ואמר, "היא הזדמנות עבורי לעבוד על מידותי. אבל אין שום הצדקה להעניש או לכעוס על כך...".

שבת - המלכה שלנו!

ב' אדר א' 5778

חבל שלא ידעתי כמה נעים האור של ה' והקירבה אליו כל השנים", היא אמרה.

רבותיי, עברו כמה ימים, ולמרבה הצער היא נפטרה מהמחלה במהירות עצומה. זה היה פלא עצום ונורא. היא זכתה בחסד ה' לשמור את השבת האחרונה של חייה, ואף קיבלה על עצמה לשוב בתשובה שלימה מאהבה ממש כמה ימים לפני שנפטרה מן העולם. אך זה לא הסוף...

ימים ספורים אחר הפטירה, במשך 'השבעה', רווית באה בחלום לבת של דודתה כשהיא מוארת ושמחה, לבושה לבן וקורנת מאושר.

הבת פונה אליה בחלום ואומרת לה: "מה אתה עושה פה רווית? הרי אני יושבים עליך כעת 'שבעה'?"

רווית מביטה בה ועונה לה בחלום בצורה ברורה ומוחשית: "אני לא מבינה למה אתם בוכים שם למטה בעולם הזה. טוב לי ממש. אני צריכה לעלות לגן עדן. תראי כמה טוב לי וכמה אני מאושרת ולא סובלת".

זכות מה? - בזכות השבת האחרונה ששמרה בחייה והקבלה בסוף השבת לשוב אל ה' בכל הלב, היא עלתה טהורה כבעלת תשובה, ממש כדברי התנא: "ישוב יום אחד לפני מיתתך".

"השבת - נועם הנשמות, והשביעי עונג הרוחות ועדן הנפשות, להתעדן באהבתך וביראתך", משורר רבנו אהרון מקרלין זצ"ל.

לא לחינם כותב הזוהר הקדוש כי בכל מוצאי שבת יוצאת הנשמה יתירה שהיתה בשבת אצל האדם ועולה לפני הקב"ה ששואל אותה: "איזה חידושים חידשת בשבת קודש? איזה חידושים שמעת?", וככל שהשקיע האדם בלימוד התורה והתפילה בשבת, בסעודות שבת ובשירי שבת - זוכה הוא להתרומם מעלה מעלה ולהביא את נשמתו לפסגות רוחניות עצומות בעולם הזה ובעולם הבא!

היא עשתה טיפולים וחיפשה כל דבר שיחיש לה ישועה ממרומים.

יום אחד, שומעת דודה של רווית על הארגון שלנו 'זשמרו' של שמירת השבת, והיא פונה אליה ואומרת לה: "רווית, אולי תנסי לשמור שבת, שמעתי ברדיו פעמים רבות על ארגון 'זשמרו' שמסדר לך תוך שעות ספורות את כל ערכת השבת, וכך תוכלי לעשות משהו גדול לכבוד בורא עולם, וזכות השבת הקדושה של הקב"ה תגן בעדך ותעמוד לך לזכות".

רווית שומעת זאת ומוכנה לעשות הכל בשביל לזכות לרחמי שמיים. דודה של רווית מתקשרת אליי ומבקשת

ערכת שבת בשבילה, ואף רוצה שנברך אותה בזכות כך לרפואה שלימה.

תוך כמה שעות הגענו עד לביתם להעניק להם את ערכת השבת כשאנו מברכים אותה שתיושע בזכות השבת הקדושה. רווית התרגשה עד למאד וזכתה באותה שבת - לשמור את הפעם הראשונה בחייה את השבת הקדושה.

היא ובני משפחתה כל כך נהנו והתרוממו באותה שבת, עד כדי כך שרווית מתקשרת לדודה שלה במוצאי השבת ומספרת: "לקחתי את שמירת השבת לרפואתי, אך לא ידעתי עד כמה השבת מיוחדת, מענגת ומאירה. אתה מרגיש משהו מיוחד וטוב בנשמה ביום השבת. אני מצטערת כל כך שפספסתי כל כך הרבה שנים בחיי שלא שמרתי בהם את השבת והייתי רחוקה מבורא עולם, ולכן אני מתקשרת לספר לך כי אני מקבלת על עצמי לחזור בתשובה שלימה לגמרי ולהתקרב לבורא עולם.

"לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה", אומרים לנו בפיוט של 'לכה דודי כל שבת.

רבנו האר"י הקדוש מסביר כי העולם אינו מסוגל להחזיק מעמד יותר מששה ימים, אלא שבכל שבוע כשמסתיימים ששת ימי המעשה, מגיעה השבת ונותנת כח לעולם להתקיים עוד שבוע ימים נוסף, ונמצא שכל הברכה שיש לעולם מקורה מיום השבת.

משל לבאר מים אשר ממנה שואבים מים להשקיית השדות, מים לשתית אדם, שטיפת הבית - שהכל מגיע מהבאר! כן היא שבת קודש המחיה את העולם ומברכת את מעשי האדם סיפר מזכה הרבים ר' אבי בן ישראל שליט"א: "בחסדי ה' הרבים הקמנו את ארגון 'זשמרו' - המעניק אפשרות למשפחות רבות הרוצות לשמור את השבת, לקבל את כל הערכה הנדרשת על מנת לשמור את השבת כהלכתה.

בערכה יש פלטת שבת, מיחם מתקדם, מנורת שבת, כיסוי לפלטה, כוס קידוש, שעוני שבת, כיסוי ראש לגבר ולאשה, מגש וכיסוי לחלות, והתקן שבת למקרר, ספר הוראות לשמירת השבת ועוד ועוד.

כל משפחה המעוניינת לשמור את השבת וקשה לה להשיג את כל המוצרים הנדרשים עם ההסברים, מקבלים מאיתנו ללא תשלום את הערכה. אני רוצה לספר לכם סיפור אחד מיני עשרות ואולי מאות סיפורים מצמררי שיער שהגיע אלינו בזכות חיזוק בשמירת השבת:

"באיזור מסוים בארץ היתה יהודיה - שמה רווית, אם לילדים, שהיתה רחוקה מתורה ומצוות.

והנה, לפני כמה חודשים גילו לה את המחלה ל"ע, וכי מצבה הלך והידרדר. בצר לה, ניסתה לעשות הכל בכדי להתרפא ממחלתה.

ארגון 'זשמרו' הציב לעצמו מטרה להביא את השבת לכל בתי ישראל וכבר מעל 1,000 ערכות חולקו חינם והכל מתרומות של הציבור לזיכוי הרבים ללא שום מטרות ריווח וללא מימון של אף גורם אחר. תורמים לכבודה של השבת, מקרבים יהודי והשבת מחזירה. ר' אבי בן ישראל - 054-7580058

הסוד של הצדיק

– המשך מעמוד 1 –

גאון ומקובל עצום היה חכם אברהם חי, אשר היה רואה על האדם מהם מעשיו ומה עובר עליו.

סיפר משה ר. מ'קרית הרצוג:

"כשהיינו בהריון של בני הבכור, ניגשתי אל הרב לקבל ברכה, והרב אמר לי: "אשתך תלד ב"ה ביום פלוני, כשהברית והפדיון יהיו באותו יום – ביום ה-30". היתה זו אימרה מופלאה שהתממשה פרט לפרט.

הרב ראה למרחקים וידע הכל, למרות שלעיני הציבור היה מתנהג בפשטות. אשתו – הרבנית פרחת ע"ה, העידה כמה פעמים כי היתה רגילה לשמוע לומד בלילה עם קול של אדם נוסף שלומד עימו. כמה פעמים היא קמה ממיטתה לראות מי לומד עמו, אך לא ראתה אף אחד לידו.

כך אירע כמה פעמים, עד שפעם אחת ששאלה אותו לפשר הדבר, השיב לה הרב: "אליהו הנביא מגיע בלילה ולומד עימי".

ר' שמעון דיין, מי שזכה לארח את הרב בביתו במשך שנותיו האחרונות העיד: "לפני מספר שנים, היה מגיע הצדיק הקדוש ר' יהודה זאב ליבוביץ בכל ראש חודש ובא ללמוד עם חכם אברהם חי. פעם אחת, בעת שעמדתי לידם, שאל ר' יהודה את חכם אברהם: "יאמר לי החכם, כמה פעמים זכית לגילוי אליהו הנביא?".

"שש פעמים", ענה חכם אברהם. "אם צודק אתה בדברך, אמור לי איזו כיפה יש לאליהו הנביא?", בחן אותו ר' יהודה. "יש לו כיפה אדומה", השיב חכם אברהם. "אם כך, אכן היה לך גילוי אליהו", הצדיק ר' יהודה ליבוביץ. כשיצא ר' יהודה זאב ליבוביץ מהבית,

פנה הוא אליי ואמר לי: "אל תאמין לחכם אברהם, דע לך, כי אליהו הנביא התגלה אליו מאות ואלפי פעמים, ומה שאמר הוא כי התגלה הוא אליו שש פעמים, אמר זאת רק מענווה".

באחד הימים באו אליו והודיעו לו כישנה ילדה מהשכונה שמצבה הדרדר ובעת נפטר. שמע זאת ר' אברהם והחל להתפלל עליה מקירות ליבו, והבלתי יאמן אירע – לאחר שכבר הוציאו לה תעודת פטירה, הילדה חזרה לחיים וקמה

על רגליה, ועד היום היא חיה על כסא גלגלים ב'קרית הרצוג'.

כיצד הגיע חכם אברהם חי לכל המעלות העצומות הללו? במה זכה שהגיע לכך? ... שאלה זו שאלוהו בני ביתו לפני עשרות שנים, והחכם השיב: "דעו לכם, כי כל מה שהגעתי והשגתי היה בזכות העמידה הרבה בניסיונות הקשים שהיו לי עם אשתי ע"ה. כמה שתקתי וכמה וויתרתי. לא היו לי חיים קלים. לי ולאשתי אין ילדים, ובגלל כך אשתי היתה אשה קשת יום מלאה במתחים, ואני הייתי צריך לעמוד בניסיונות לא פשוטים עימה. אך בזכות השתיקה והכבוד שנתתי לה למרות הכל – זכיתי לכל זאת". הצדיק מעיד כי בעבור הביזיונות, העלבונות ששמע ושתק – הגיע לכל אותה מעלה קדושה. וכמה קשה לשתוק ולהבליג בבית בו אדם מרגיש הבוס.

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: "לפני זמן קצר בבני ברק אירע דבר מיוחד. משפחה חרדית שכרה דירת אירוח בבני ברק, כשאבי המשפחה הבית סגר את כל הפרטים עם בעל-הדירה והעביר לו תשלום הוגן בתמורה. והנה, כשעה לפני כניסת השבת הגיעה המשפחה לדירת האירוח, כשהם המומים ומבוהלים – פרטים רבים שסוכמו לא היו כפי שהבטיח בעל הדירה.

אבי המשפחה הרגיש עוגמת נפש וצער עמוק, והחליט כי מיד במוצאי שבת הוא ילמד לקח את בעל הדירה כשיוציא עליו שם רע וידרוש את הכסף חזרה. הוא היה פגוע עד עומקי נשמתו. בתו של אותו יהודי ראתה את צערו וכעסו של אביה ופנתה אליו: "אבא היקר, גם לי יש עוגמת נפש מהתנאים שקיבלנו, אך אני מבקשת ממך ומתחננת. אנא, אולי תוותר הפעם על העלבון והצער שגרם לך בעל הדירה, כשתקדיש את שכר השתיקה הגדול בשבילי – שאזכה להתחתן סוף סוף אחר כל כך הרבה שנים".

למרות זעמו הרב של האבא, הדברים נכנסו לליבו והוא הרגיש כי נפלה לפתחו הזדמנות גדולה להחיש ישועה לבתו. הוא החליט בכוחות על טבעיים, לנשך שפתיים ולבלוע את הצער והמרמור שעבר עליו כל השבת. הוא יצא מהדירה במוצ"ש בלי לומר מילה גנאי, בלי להתלונן ובלי לדרוש הכסף, רק הודה על האירוח ויצא. רבותיי, באותו חודש – אותה בחורה התארסה בשעה טובה ומוצלחת, אחר שנים של עיכוב רב, חתם הרב בידרמן. כמה גדול כוחה של השתיקה על עלבון וביזיון, שטוביה שתק והעבירו מעליו 100 צרות שהיו צריכים לבוא עליו.

סיעור קבוע לנשים
בנושא שלום בית וחינוך ילדים מידי יום ראשון עם הרבנית ע. ערבולסקי בביה"כ 'מקור הברכה' רח' הבועם 9 ת"א, בשעה 20:45 כניסה חנם, כיבוד עשיר!

כאיזו מצוה אדם אינו מתחייב מיד עם היכנסו לגיל 13?
בחסות **דפוס אפי**

ההקדשה המרכזית
העלון מוקדש לרפואה והצלחה: יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו, נוסרת בת יוכבד. ידידיה בן נחמה. לזיווג הגון: בן בן נאוה. לעילוי נשמת: הרב חיים בן מלכה.

לתגובות: 052-7151858
רחוב מעה בריל 9, ת"א, מעפ' אחיאל
DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM

מזל טוב!
לחתן היקר עדי פנחס לרגל נישואיו עב"ג יהי רצון שתזכו להקים בית נאמן בישראל!